

БЕРЕЗАНСЬКИЙ МІСЬКИЙ СУД КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

07541, вул. Шевченків шлях, 32, м. Березань, Київська обл.

Номер провадження 1-кс/356/219/17

Справа № 356/498/17

УХВАЛА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

05 травня 2017 року Березанський міський суд Київської області у складі:

слідчого судді
за участю секретаря
прокурора
слідчого
підозрюваного
захисника

Дудар Т.В.
Харченко Ж.В.
Сонька М.М.
Волошиної Н.В.

Стрільця Ю.П.

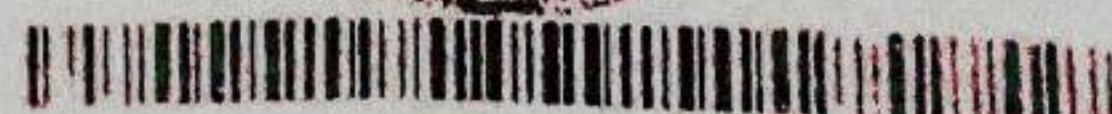
розглянувши у відкритому судовому засіданні в приміщенні Березанського міського суду Київської області клопотання старшого слідчого СВ Березанського ВП Переяслав-Хмельницького ВП ГУ НП в Київській області Наумовської Л.В., погоджене прокурором Баришівського відділу Бориспільської місцевої прокуратури Мосінзовим С.М. про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою відносно народження, уродженця м. Київ, освіта неповна загальна середня, одруженого, не працюючого, раніше притягався до кримінальної відповідальності, підозрюваного у скоєнні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 307 КК України,

ВСТАНОВИВ:

До суду із клопотанням про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою підозрюваного звернулася слідчий СВ Березанського ВП Переяслав-Хмельницького ВП ГУ НП в Київській області Наумовська Л.В., за погодженням із прокурором Баришівського відділу Бориспільської місцевої прокуратури Мосінзовим С.М.

Клопотання мотивоване тим, що слідчим відділенням Березанського ВП Переяслав-Хмельницького ВП ГУ НП в Київській області проводиться досудове розслідування у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12012100070000119 від 07 грудня 2012 року за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 307 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що, будучи раніше неодноразово судимим, останній раз 01 жовтня 2008 року

Шевченківським районним судом м. Києва за ч. 2 ст. 309 КК України до 2 років позбавлення волі, звільнений з місць позбавлення волі 01 жовтня 2010 року по відбуттю покарання, на шлях виправлення не став та знову скоїв аналогічний злочин.

Так, він повторно, маючи непогашену та незняту в установленому законом порядку судимість, маючи прямий умисел на незаконне придбання, зберігання, перевезення з метою збуту, а також збут наркотичних засобів в місця позбавлення волі за винагороду, діючи умисно, заздалегідь придбав у невстановленої слідством особи поблизу автозаправки "Петрал", яка розташована неподалік м. Березань Київської області пакунок, обмотаний клейкою стрічкою, в середині якого знаходилося ще два пакунки з наркотичними засобами, для подальшого їх збуту в місця позбавлення волі, шляхом перекидання невідомому засудженому, який відбував покарання в Березанській виправній колонії № 95. Вказані пакунки він помістив в кишеню своїх брюк та зберігав при собі.

04 червня 2011 року близько* 20 години 40 хвилин проходив по охоронюваній зоні поблизу БВК № 95, де був затриманий працівниками міліції Баришівського РВ. При його огляді в задній правій кишені джинсів було виявлено та вилучено два пакунки, в середині яких знаходилася подрібнена речовина рослинного походження зеленого кольору, яка згідно висновку експерта № 849/х від 23 червня 2011 року є особливо небезпечним наркотичним засобом, обіг якого заборонено - канабісом, першопочаткова маса наркотичного засобу в перерахунку на суху речовину становить 33,44 г.

Органами досудового розслідування дії кваліфіковано за ч. 2 ст. 307 КК України як незаконне придбання, зберігання, перевезення наркотичних засобів з метою збуту в місцях позбавлення волі.

Таким чином, досудовим розслідуванням встановлено наявність достатніх доказів для повідомлення про те, що він підозрюється в незаконному придбанні, зберіганні, перевезенні наркотичних засобів з метою збуту в місця позбавлення волі, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 307 КК України.

Після вчинення вищевказаного кримінального правопорушення з місця проживання зник і місце його перебування не було встановлено, тому 15 липня 2011 року . був оголошений в розшук.

Беручи до уваги особу підозрюваного, його спосіб життя, тяжкість покарання, що йому загрожує, у разі визнання винним у кримінальному правопорушенні, вищевикладені обставини, на думку слідчого та прокурора, свідчать про наявність ризиків, передбачених ст. 177 КПК України, зокрема, підозрюваний . може переховуватися від органів досудового розслідування та/або* суду, незаконно впливати на свідків, вчинити інше кримінальне правопорушення чи перешкоджати провадженню іншим чином. Вказане вище може підтверджуватися тим, що . раніше був неодноразово судимий, він не став на шлях виправлення та не робить для себе належних висновків. Тому слідчий за погодженням з прокурором просили суд застосувати запобіжний захід у виді тримання під вартою відносно підозрюваної . строком на 60 діб та утримувати його в Державній установі "Київський слідчий ізолятор".

У судовому засіданні прокурор та слідча клопотання підтримали у повному обсязі, просили його задовольнити, обґрунтовуючи його доводами,

викладеними в клопотанні, та підтверджуючи його доказами, дослідженими в ході судового розгляду.

Підозрюваний [ ] та захисник Стрілець Ю.П. проти задоволення клопотання заперечували, зазначивши, що [ ] не було відомо, що він є підозрюваним чи обвинуваченим по кримінальній справі з червня 2011 року, тим більше, що його оголошено в розшук. Про те, що його розшукують правоохоронні органи, [ ] стало відомо від працівників патрульної поліції, які зупинили його з метою перевірки документів у лютому 2017 року. З того часу підозрюваний і його захисник неодноразово зверталися до правоохоронних органів з метою з'ясування всіх обставин даної справи, виявляючи бажання співпрацювати зі слідством для якнайшвидшого вирішення ситуації, що склалася. Однак, для проведення жодних процесуальних дій їх не запрошували, тому вони з власної ініціативи з'явилися 27 квітня 2017 року до Березанського ВП, де [ ] було пред'явлено підозру у скоєнні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 307 КК України та допитано у якості підозрюваного. Крім цього, захисник повідомив суду, що [ ] В.О. є тяжко хворим, що підтверджується медичною довідкою, та позитивно характеризується християнською церквою "Перемога", прихожанином якої він є та благодійною організацією "Всеукраїнський благодійний фонд "Мир і добробут", в якій він працює на волонтерських засадах.

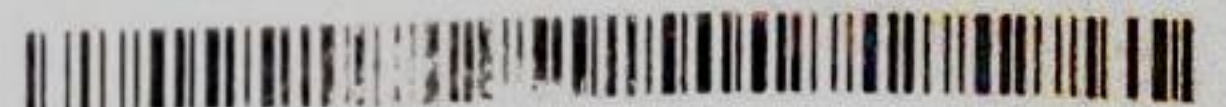
Заслухавши думку сторін кримінального провадження, дослідивши клопотання та письмові докази, які до нього додані, слідчий суддя приходить до наступних висновків.

Відповідно до п. 5 ч. 2 ст. 183 КПК України запобіжний захід у вигляді тримання під вартою не може бути застосований, окрім як до раніше судимої особи, яка підозрюється або обвинувачується у вчиненні злочину, за який законом передбачено покарання у виді позбавлення волі на строк понад три роки.

[ ] органами досудового розслідування підозрюється у скоєнні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 307 КК України. Санкція ч. 2 ст. 307 КК України (в редакції, що діяла на час вчинення описаних дій) передбачала позбавлення волі на строк від 5 до 10 років з конфіскацією майна.

Отже, в розумінні п. 5 ч. 2 ст. 183 КПК України до [ ] який підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 307 КК України, може застосовуватися запобіжний захід у вигляді тримання під вартою.

Згідно із положеннями ст. 177 КПК України метою застосування запобіжного заходу є забезпечення виконання підозрюваним покладених на нього процесуальних обов'язків, а також запобігання спробам: переховуватися від суду; знищити, сховати або спотворити будь-яку із речей чи документів, які мають істотне значення для встановлення обставин кримінального правопорушення; незаконно впливати на потерпілого, свідка, експерта, спеціаліста у цьому ж кримінальному провадженні; перешкоджати кримінальному провадженню іншим чином; вчинити інше кримінальне правопорушення. Підставою застосування запобіжного заходу є наявність обгрунтованої підозри у вчиненні особою кримінального правопорушення, а також наявність ризиків, які дають достатні підстави суду вважати, що

обвинувачений може здійснити дії, передбачені частиною першою цієї статті.

Поняття «обґрунтована підозра» не визначене у національному законодавстві України, тому, виходячи з положень ч. 5 ст. 9 КПК України та позиції Європейського суду з прав людини, відображеної у п. 175 рішення від 21 квітня 2011 року у справі «Нечипорук і Йонкало проти України», термін «обґрунтована підозра» означає, що існують факти або інформація, які можуть переконати об'єктивного спостерігача в тому, що особа, про яку йдеться, могла вчинити правопорушення, також вимога розумної підозри передбачає наявність доказів, які об'єктивно зв'язують підозрюваного з певним злочином і вони не повинні бути достатніми, щоб забезпечити засудження, але мають бути достатніми, щоб виправдати подальше розслідування або висунення звинувачення.

Дослідивши матеріали клопотання та долучені до нього документи, за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин справи, з точки зору достатності та взаємозв'язку для доведення обґрунтованості підозри, слідчий суддя приходять до висновку про наявність у провадженні доказів, які свідчать про обґрунтованість підозри у вчиненні кримінального правопорушення, пов'язаного із злочином у сфері обігу наркотичних засобів. Однак, докази, які могли б підтвердити існування фактів та інформації, які можуть переконати об'єктивного спостерігача в тому, що підозрюваний міг вчинити кримінальне правопорушення, передбачене саме за ч. 2 ст. 307 КК України, на думку слідчого судді, відсутні.

Крім того, слідчий суддя наголошує, що для запобігання вказаним у клопотанні ризикам, повинен бути врахований суспільний інтерес, що полягає у виконанні завдань, які передбачені ст. 2 КПК України, зокрема, у захисті інтересів суспільства та держави від кримінальних правопорушень, охороні прав, свобод та інтересів інших учасників кримінального провадження, а також забезпеченні швидкого, повного та неупередженого судового розгляду з тим, щоб кожний, хто вчинив кримінальне правопорушення, був притягнутий до кримінальної відповідальності в міру своєї вини, жоден невинуватий не був обвинувачений або засуджений, щоб до кожного учасника кримінального провадження була застосована належна правова процедура. Такий суспільний інтерес, незважаючи на презумпцію невинуватості обвинувачених, превалює над принципом поваги до свободи особистості, про що зазначено у п. 79 рішення Європейського Суду з прав людини у справі «Харченко проти України» від 10 лютого 2011 року.

У судовому засіданні прокурор та слідча доводили, що необхідно обрати відносно і. запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, оскільки існують такі ризики, як можливість переховуватися від органів досудового розслідування та/або суду, незаконно впливати на свідків, вчинити інше кримінальне правопорушення чи перешкоджати кримінальному провадженню іншим чином.

Суд приходять до висновку, що наявність зазначених ризиків, існування яких може стати підставою для обрання запобіжного заходу, перед судом доведено не було - з наступних підстав.

Щодо ризику переховування від органів досудового розслідування та/або суду слід зазначити наступне. 15 липня 2011 року за постановою слідчого у скоєнні злочину,

КОНЦЯ

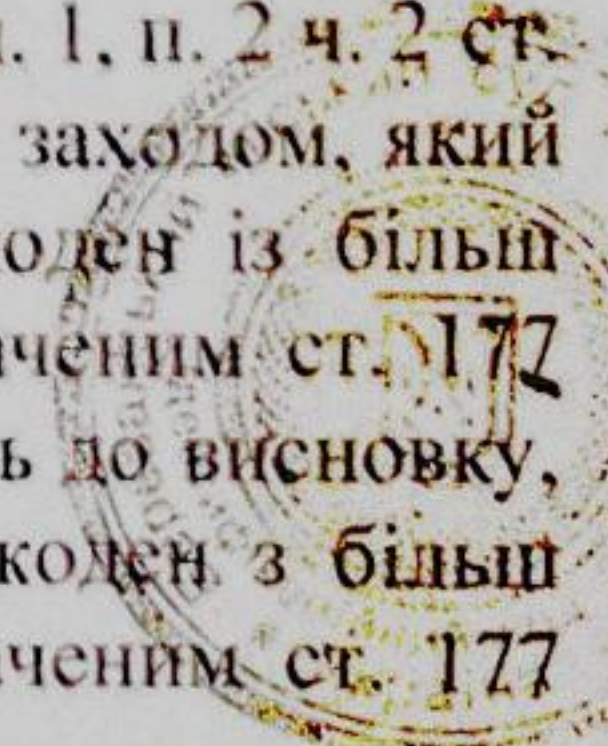
передбаченого ч. 2 ст. 307 КК України, яке йому оголошено не було (а.с. 22). Того ж дня, 15 липня 2011 року було оголошено в розшук (а.с. 23). Однак, жодних доказів того, що слідчим виконані вимоги ст. 134, 136 КПК України (1960 р., який діяв на час проведення вказаних слідчих дій), а саме викликано до телефону, телеграмою, телефонограмою або повісткою, застосовано привід - суду надано не було. Отже, суд приходять до висновку, що не знав про те, що його притягують як обвинуваченого по даній кримінальній справі та що відносно нього здійснюється розшук. На підтвердження цього також свідчить той факт, що будучи затриманим працівниками правоохоронного органу на місці вчинення інкримінованого діяння не був взагалі допитаний у якості підозрюваного чи свідка. Окрім цього, захисником було надано суду відповідь з Березанського ВП № 375/109/1010/4/17/с-20 від 13 лютого 2017 року, надану на його заяву слідчим, якій з 07 грудня 2012 року доручено проведення досудового розслідування у кримінальному провадженні, внесеному в ЄРДР за № 12012100070000119 (а.с. 24, 25), з якої вбачається, що матеріали кримінального провадження № 12012100070000119 від 07 грудня 2012 року в СВ Березанського ВП Переяслав-Хмельницького ВП ГУ НП в Київській області не знаходяться, що свідчить, на думку суду, про те, що розшук В.О. фактично не здійснювався і підтверджують слова захисника з приводу того, що дізнавшись, що знаходиться в розшуку, звертався із своїм захисником до правоохоронних органів з метою з'ясування всіх обставин даної справи, виявляючи бажання співпрацювати зі слідством для якнайшвидшого вирішення ситуації, що склалася, а не переховувався від слідства.

Такі ризики, зазначені в клопотанні, як незаконний вплив на свідків, ризик вчинення іншого кримінального правопорушення чи перешкоджання провадженню іншим чином - жодним доказом в судовому засіданні доведені не були.

Також суд бере до уваги стан здоров'я який відповідно до довідки, виданої Обласною клінічною інфекційною лікарнею м. Івано-Франківськ 06 лютого 2017 року, дійсно знаходиться на лікуванні в обласній інфекційній лікарні з 25 вересня 2012 року по даний час і має ряд складних і невиліковних захворювань та отримує медичну допомогу в цьому медичному закладі.

Окрім цього, суд бере до уваги позитивну характеристику від 03 лютого 2017 року Благодійної організації "Всеукраїнський благодійний фонд "Мир і добробут", де працює на волонтерських засадах.

Отже, клопотання слідчого, погоджене прокурором, про обрання відносно запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою строком 60 діб не підлягає задоволенню, оскільки відповідно до ч. 1, п. 2 ч. 2 ст. 183 КПК України тримання під вартою є винятковим запобіжним заходом, який застосовується виключно у разі, якщо прокурор доведе, що жоден із більш м'яких запобіжних заходів не може запобігти ризикам, передбаченим ст. 177 цього Кодексу. Аналізуючи матеріали клопотання, суд приходять до висновку, що слідчим та прокурором належним чином не доведено, що жоден з більш м'яких запобіжних заходів не може запобігти ризикам, передбаченим ст. 177 КПК України.

Враховуючи те, що окрім фактичного існування обгрунтованої підозри у вчиненні злочину у сфері обігу наркотичних засобів, жоден із зазначених у клопотанні ризиків в ході судового розгляду не підтвердився, суд приходять до висновку, що у задоволенні клопотання про застосування запобіжного заходу у виді тримання під вартою - слід відмовити.

Керуючись ст. 2, 177, 183, 194, 309, 395 КПК України, суд

УХВАЛИВ:

У задоволенні клопотання старшого слідчого СВ Березанського ВП Переяслав-Хмельницького ВП ГУ НП в Київській області Наумовської Л.В., погоджене прокурором Баришівського відділу Бориспільської місцевої прокуратури Мосінзовим С.М. про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою відносно [REDACTED] - відмовити.

Ухвала може бути оскаржена безпосередньо до Апеляційного суду Київської області протягом 05 (п'яти) днів з дня її проголошення, а підозрюваним - в цей же строк з моменту вручення йому копії даної ухвали.

Суддя:

Т.В. Дудар

ВІДПОВІДАЄ ОРИГІНАЛУ
СТАНOM НА 02.07.2017 - СУДОВЕ РІШЕННЯ
(НЕ) НАБРАЛО ЗАКОННОЇ СИЛИ
ОРИГІНАЛ СУДОВОГО РІШЕННЯ ЗНАХОДИТЬСЯ
В МАТЕРІАЛАХ СПРАВИ №
Суддя Т.В. Дудар
СЕКРЕТАР